

وَ جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا

(قران کریم | سوره حجرات؛ آیه ۱۳)

سخن سردبیر

سپاس خدای بزرگ را که توفیقی عنایت فرمود تا پس از طی مراحل گوناگون و پیگیری‌های فراوان، سرانجام نخستین شماره مجله مطالعات اجتماعی اقوام را تقدیم علاقمندان به این حوزه نمائیم؛ مجله‌ای که سعی دارد با همکاری اندیشمندان گروه‌های مختلف علمی و دانشگاهی، به صورت مستمر انتشار یافته و در فضایی بین‌رشته‌ای و درعین حال تخصصی و علمی- پژوهشی، مسائل مربوط به یکی از مهم‌ترین ظرفیت‌های جوامع پُرتنوع همچون ایران عزیز را مورد واکاوی علمی و تأملات عالمانه قرار دهد.

بیان این مطلب که نگاه به اقوام اغلب یک نگاه متأثر از گفتمان سیاسی و امنیتی بوده، اگرچه ناگوار می‌باشد لکن حقیقتی است که به باور ما همواره وجود داشته و سبب شده تا تدقیق‌های علمی در این زمینه آن‌گونه که شایسته است، مجالی برای ارائه نیابد. از سوی دیگر، چنین نگاهی خود موجبات نادیده‌ماندن و نادیده‌انگاشتن وجوهی از زیست فرهنگی و اجتماعی اقوام را فراهم آورده که توجه به آن‌ها می‌تواند مواجهه با این گروه‌ها را به کلی دگرگون ساخته و آفق‌های جدیدی را در برابرمان بگشاید. به‌راستی که اقوام به‌مثابه یکی از پویاترین گروه‌های اجتماعی، ذخیره‌ای از انواع ظرفیت‌ها و درواقع، دانش‌ها می‌باشند که ضرورت فهم و معرفی آن‌ها به‌عنوان راه‌حل بسیاری از مسائل، همواره در برابرمان گشوده است.

علی‌ایحال، آغوش مجله مطالعات اجتماعی اقوام هم‌اینک به روی تمامی اندیشمندان و علاقمندان به این حوزه فراخ و عمیق باز است و ما دست‌جملگی همکاران و همراهان گرانقدر را به گرمی می‌فشاریم. درواقع، مفتخرم به اینکه از تمامی اساتید، دانشجویان و پژوهشگران عزیز رشته‌های گوناگون دعوت کنم تا در یک همکاری پایدار، به غنای هرچه بیشتر این مجله کمک کنند؛ مجله‌ای که مرزهای خود را محدود به یک کشور ندانسته و آمادگی ایجاد فضایی برای طرح گفت‌وگوهای علمی در ارتباط با تمامی اقوام در سطح دنیا را نیز دارد. همچنین در این دوران

جهانی‌سازی و جهانی‌شدن، چشم‌انداز مجله آن است که به سطحی ارتقا یابد تا بتواند به شیوه‌ای استاندارد و بین‌المللی، ضمن جلب توجه و همکاری صاحب‌نظران و پژوهشگران مرتبط از دیگر کشورها، نگره‌های جدیدی را در سطح جهانی مطرح نماید.

در اینجا لازم است از مسئولان و دست‌اندرکاران مربوطه در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دانشگاه سیستان و بلوچستان و انجمن انسان‌شناسی ایران که زمینه ساز و حامی انتشار این مجله هستند کمال قدردانی را داشته باشم. همچنین صمیمانه‌ترین درودها و سپاس را تقدیم اعضای محترم هیأت تحریریه و همکاران اجرایی سخت‌کوش مجله می‌کنم که بی‌تردید بدون حضور با انگیزه آن‌ها، انجام هیچ کاری در این زمینه ممکن نبود. نویسندگان مقالات وزین این شماره نیز که سخاوتمندانه و بی‌هیچ منتی، آثار خود را در اختیار مجله گذاشتند، ما را مدیون منش والای خود کرده‌اند. خداوند متعال به همه این عزیزان خیر و طول عمر عنایت فرموده، و به بنده و همکاران عزیزم توفیق دهد تا روز به روز این مجله را به چشم‌انداز بین‌المللی آن نزدیک‌تر کرده و نقشی هرچند کوچک در کمک به تولید دانش اقوام و انتشار آن در سطح جهانی ایفا نمائیم.

محمدعثمان حسین‌بر